

δεκάδος) πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδῃλα καὶ ἀφανῇ 3. Ἄδηλος/ἀβέβαιος, uncertain, Δημόκριτος 295.3 τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἄδῃλοῦ. || ἄδηλον (ἐστί). Δημόκριτος 295.1 ὁ δὲ νέος ἄδῃλοῦ εἰς γῆρας ἀφίξεται. Πρβλ. δηλοῦν, φαίνεσθαι.

ἀδημοσύνη. Ἀδημονία/δυσφορία, distress, Δημόκριτος 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσιν. Πρβλ. ὄχλησις, ταραχή.

Ἄδης (τύπ. Ἀΐδης) 1. Ἄδης/ὁ θεὸς τοῦ κάτω κόσμου, Hades, Ἡράκλειτος 15.3 ὧντος δὲ Ἀΐδης καὶ Διόνυσος 2. Ὁ κάτω κόσμος, nether world, Ἡράκλειτος 98 αἱ ψυχαὶ ὁσμῶνται καθ' Ἀΐδην Ἐμπεδοκλῆς 111.9 ἄξεις δ' ἐξ Ἀΐδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρὸς 142 ποτ' Ἀΐδεω Δημόκριτος Οὐ τίτλ. Περὶ τῶν ἐν Ἀΐδοῦ 3. Θάνατος, Death, Δημόκριτος 199 ἀνοήμονες τὸ ζῆν ὥς (?) στυγέοντες ζῆν ἐθέλουσι δείματι Ἀΐδεω.

ἀδικεῖν (τύπ. ἀδικέειν, ἀντίθ. τὰ δίκαια ποιεῖν). Ἀδικῶ/διαπράττω ἀδίκημα/βλάπτω, do injustice/injure, Πυθαγόρειοι C 5 (DK I 465,18) ὥσπερ ἰκέτιν καὶ ἀφ' ἐστίας ἡγμένην ὥς ἡκιστα δεῖν [δοκεῖν] ἀδικεῖν. Δημόκριτος 38 καλὸν μὲν τὸν ἀδικέοντα κωλύειν 45 ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμονέστερος 89 ἐχθρὸς οὐχ ὁ ἀδικέων, ἀλλ' ὁ βουλόμενος 253 καὶ ἦν μηδὲν μήτε κλέπτη μήτε ἀδικῇ. ἐπεὶ καὶ <μὴ> ἀμελέοντι ἢ ἀδικέοντι κίνδυνος κακῶς ἀκούειν 257 τὰ ἀδικέοντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν ἀθῶος ὁ κτείνων 262 ὃς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύη κέρδει ὀρίζων ἢ ἡδονῇ, ἀδικεῖ 266 μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας ... δεῖ δέ πως οὕτω καὶ ταῦτα κοσμηθῆναι, ὅπως ὁ μηδὲν ἀδικέων, ἦν καὶ πάνυ ἐτάζη τοὺς ἀδικέοντας, μὴ ὑπ' ἐκείνους γενήσεται. || τὸ ἀδικεῖν. Ἡ ἀδικία, injustice/wrong-doing, Δημόκριτος 62 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 217 μοῦνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικέειν. || ἀδικεῖσθαι. Ἀδικοῦμαι/βλάπτομαι, be wronged/be injured, Δημόκριτος 45 ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμονέστερος 261 ἀδικουμένοις τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρή.